

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/22985,Sulkowska-Bierezin-Ewa.html>
2022-12-06, 07:31

Sułkowska-Bierezin Ewa

Ewa Sułkowska-Bierezin, ur. 21 IV 1935 w Warszawie, zm. 16 VII 2013 w Łodzi. Absolwentka Politechniki Łódzkiej, Wydz. Elektryczny (1957).

1957–1959 pracownik biblioteki PŁ, 1959–1960 Zakładów Wytwórczych Aparatów Telefonicznych, 1960–1969 asystent w Instytucie Elektrotechniki PŁ, 1969–1971 studia doktoranckie.

W III 1968 uczestniczka studenckiego wiecu pod Biblioteką Uniwersytetu Łódzkiego, odsunięta od prowadzenia zajęć dydaktycznych w Instytucie Elektrotechniki PŁ z powodu jawnie okazywanej sympatii dla studenckich protestów. 1969–1970 członek tajnej organizacji niepodległościowej Ruch. 30 VII 1970 zatrzymana, postępowanie umorzono; pozbawiona stypendium doktoranckiego, nie dokończyła doktoratu z powodu konieczności podjęcia pracy. 1972–1973 nauczycielka w Technikum Energetycznym nr 2 w Łodzi, zwolniona z pracy. 1974–1981 pracownik Instytutu Techniki Ciepłej w Łodzi. 1975 sygnatariuszka petycji ws. uwolnienia braci Kowalczyków i Listu 218 do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji PRL. 1976–1981 współpracowniczka KOR/KSS KOR. 16 V 1977 uczestniczka studenckiego wiecu przed kościołem św. Teresy i św. Jana Bosko w Łodzi po mszy w intencji Stanisława Pyjasa. W 2. poł. I. 70. z mężem Jackiem Bierezinem prowadziła niezależny salon w swoim mieszkaniu przy ul. Astronautów. 1977–1979 współzałożycielka i uczestniczka spotkań Niezależnego Klubu Dyskusyjnego w Łodzi. 1977–1981 współpracowniczka niezależnego pisma „Puls”.

Od IX 1980 w „S”; przew. Komitetu Założycielskiego, od X 1980 wiceprzew. KZ, od VI 1981 członek, nast. przew. Regionalnej Komisji Rewizyjnej Ziemi Łódzkiej.

Miejsce urodzenia Warszawa

Data urodzenia 21-04-1935

Miejsce śmierci Łódź

Data śmierci 16-07-2013

13 XII 1981 internowana, przetrzymywana w Ośrodku Odosobnienia w Sieradzu, Warszawie-Grochowie i Gołdapi, 22 VII 1982 zwolniona. 1982–1983 autorka tekstów piosenek, wykonywanych wraz z in. piosenkami stanu wojennego przez Zofię Kotkowską i rozpowszechnianych na kasetach magnetofonowych.

II 1983 – V 2003 na emigracji w USA. 1983–1984 członek komitetu Akcji Protest powołanego w obronie aresztowanych działaczy „S” i KSS KOR (ponad 10 tys. podpisów), współorganizatorka zbiórki pieniędzy na maszynę drukarską dla podziemia w kraju; dziennikarka polonijnego „Dziennika Związkowego” (Chicago), „Nowego Dziennika” (Nowy Jork), autorka w pismach polonijnych m.in. artykułów politycznych i kulturalnych oraz licznych wywiadów z wybitnymi osobistościami z Polski i USA (m.in. z Mirosławem Dzielskim i Tymoteuszem Karpowiczem). Autorka kilkunastu audycji dla red. Józefa Ptaczka, emitowanych przez RWE.

Od 1995 na emeryturze. 1999–2000 redaktorka wydawanego w Chicago dwujęzycznego kwartalnika społeczno-literackiego „2B: A Journal of Ideas”. Od 2004 członek zarządu Stowarzyszenia Wolnego Słowa. 2006–2013 członek Zespołu ds. Odznaczeń dla Opozycji Demokratycznej przy Prezydencie RP.

Współautorka opracowania (z Ewą Rogalewską) *„Orła wrona nie pokona”, czyli co pomagało nam przetrwać. Śpiewnik internowanych* (2009).

Odnaczona Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2011), Krzyżem Wolności i Solidarności (2016), Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis (2009).

1972–1983 rozpracowywana przez Wydz. III KM MO/KW MO w Łodzi w ramach SOR krypt. Panda.

Wiesław Maciejewski

[Region Ziemia Łódzka, Łódź](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)